

Χρήση ευθέου ή πλάχιου λόγου

Ευθύς λόγος

- Προθεσμία → αρχεβότητα, γνωτάνια, παραβατακότητα, ένταση
- Δημιουργέα → κλίμα σικεδότητας με τον αναγνώστη // ευθύτητα
Συρβάλλει → στο να βίωσει ο αναγνώστης άμεσα δύο του μετα-
φέρονται (απόψεις, εκέψεις, συνανθήρατα, ιδέες, ^{έχει, α.} κίνητρα κ.ά.)
- Άντε τη δυνατότητα } → να αξιολογήσει, να χαρακτηρίσει, να ερμηνύ-
στον αναγνώστη } ήσα, να κατανοήσει και να κρίνει αυτόν που γιλλάει
- Είκυνε το ενδιαφέρον του αναγνώστη } → όπως «επάνι» ή
Κεντρίζει την προσοχή } >> μονοτονία του λόγου

Σ.Σ.: Στον ευθύν λόγο ρεταψέρονται αυτούσια τα λόγια κάποιου
Τοποθετούνται: α) μετά από πανλα(-) β) σε επαναληπτικά («»)

Πλάχιος λόγος

Ο λόγος του ήρωα ενεργητώνται στον λόγο του αρρηγήτη.
Χρησιμοποιούνται ρήματα εξάρτησης (π.χ. έπει, αναφωνήσικα κ.ά.)

Ο αποδέκτης / αναγνώστης δεν μαζίνει τις ακρίβεις λέξεις που πρόβε-
ρε κάποιος αλλά μόνο το περιεχόμενό τους, και μάλιστα δημιουργεί
το ρεταψέρει ο αρρηγήτης, ο οποίος έχει τη δυνατότητα να
υπερτονείται, να αποδιώκεται, να υποβαθμίσει τα σημεία που
επιδιύκει.

Εναλλαξική ενθέση και πλάχιος λόγος

Προβύεται (λόγω του ευθέου λόγου) γνωτάνια στο ίχος του κειρένο
αρχεβότητα, δραματοποίηση, υφολογική ποικιλία.